

СТАНОВИЩЕ

на проф. д.и.н. Манчо Веков

за научната продукция на д-р Ангел Джонев,

единствен участник в конкурс за академичната длъжност доцент, обявен в „Държавен вестник”, бр. 51 от 27.06.2017 г., в професионално направление 2.2. *История и археология*, научна област 05.03.04. *История на България (Нова българска история)*, за нуждите на Регионалния исторически музей „Акад. Йордан Иванов“

Кюстендил

Регионалната история бележи своето възраждане с академични трудове и множество публикации на местни краеведи. Ето че имаме ново академично изследване – академично не в смисъл сух, кабинетен стил, каквито упреци се чуват. Колегата Ангел Джонев поднася хабилитационен труд на жив, четивен език с всичките нюанси на българската реч, което родее автора със подхода на социалната антропология.

Прочитът на неговите публикации показва, че това се отнася и за останалите. Завиден е техният брой: 3 монографии, 29 студии и статии, плюс рецензия и информация за научна конференция, има участия в 4 международни проекта. За подчертаване е списъкът, от който е видно, че има 79 цитирания, от които 63 в издания и 16 в интернет, но и изнесените 36 доклада на национални и международни форуми, публикуваните 56 научнопопулярни материала в България и чужбина, участието в 11 професионални и любителски документални филма.

Накратко за хабилитационния труд на А. Джонев. По своя характер монографията „КЮСТЕНДИЛ - ВОЕННАТА СТОЛИЦА НА БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА” е класическа регионална история – една negliжирана до скоро научна област в нашата историография. Твърдението ми се основава на историографския и наукометричния анализ в монографията ми „Българската генеалогия в годините на преход (1990-2015)”, където са „измерени” и селищните истории. Макар и да нямам правото на екстраполация, защото наукометрията е приложена само върху статиите в списание „Родознание/Genealogia” за визирания период, допълвам информативно, че статийните публикации за Кюстендилска

ИИ	
Изв	
Вход	
Соф	699/23, 10, 2017

област са едва 0.9% от общия брой от общия брой обнародвани проучвания.

Надявам се да бъде разбран, че отклонението, което направих, не е самоцелно, а един от аргументите, които потвърждават актуалността и приносния характер на монографията на А. Джонев. Състои се от увод и въведение, четири глави, всяка с подточки, чието съдържание детайлизира съответния акцент в съдържанието на конкретната глава, послеслов, заключение, библиография, резюме на английски език.

Нарекох монографията класическа регионална история. Защо класическа?

Първо, анализът на Кюстендил по време на Първата световна война е посветен на един от частните аспекти на световната война, но не извън времето и пространството. Времето – от 70-те години на XIX век до 20-те години на XX век. Пространството – светът, Европа, Балканите, България – Кюстендил.

Второ, историята на Кюстендил по време на военните действия не е ограничена в тесния географски ареал. Авторът е намерил точната и обективната проекция на военно-събитийната история в района върху историческия ход на Първата световна война – в европейски, и в регионален план.

Трето, повествованието в труда е изградено на два основни принципа. Първият е хронологичният, а вторият – от общото към частното. Характерно е и за увода, и за въведението, и за всяка от четирите глави. Това прави анализа наситен с фактологична и аналитична информация, която е полезна не само за специалистите, но и за широкия кръг читатели от погранични научни области, както и за любознателните българи. Тъкмо това е предопределило друг приносен момент на труда – събитийната история да е представена и в диахронен план, т.е. в съответното историческо време, но и в синхронен план – конкретизацията на всяко събитие в съответното историческо пространство, за което стана въпрос по-горе.

От друга страна и за подчертаване е, че тази методологична даденост на анализа показва и доказва широката професионална ерудиция на историка А. Джонев и тясно специалните умения на

автора да разкрие всички страни на предмета, който е обект на монографията – мястото и ролята на Кюстендил по време на Първата световна война.

И още нещо, което показва чувството за социална отговорност на автора - ала Пиер Нора с въведения от него термин – „места на памет”. Голямата роля на Кюстендил като военна столица на България през военните години го превръща и в място на памет, защото на провинциалния град е съдено да стане популярен не само в държавата, полуострова, континента, но защо не и в световен мащаб, както е отбелязано още в увода. Градът се превръща в място на най-висшата военна институция в България - Главната квартира през Първата световна война, но все още няма дори паметен знак. Това е позицията на историка и на гражданина А. Джонев.

Четвърто, анализът е изграден върху богата и разнообразна база извори на историческа информация – писмени и веществени, от личен и от официален произход, архивни и обнародвани, като към обнародваните включвам публикуваните селищни истории, също носители на историческа информация за изследвания обект.

Пети показател, но не на последно място. Той е водещ, по-скоро определящ приносния характер на труда, а посочените четири показателя са производни на него. Става въпрос за приложената методология на изследването. По своя характер е интердисциплинарна.

Подчертавам, че единственият кандидат в конкурса се е съобразил с почти всички направени препоръки при обсъждането на хабилитационния труд.

Ще насоча вниманието отново към интердисциплинарния инструментариум в монографията и ползваните извори. Благодарение на голямата си професионална ерудиция А. Джонев е успял да събере като във фокус методите на гражданската и военната история, на историческата география и хронология.

Добавям и подчертавам, че авторът е привлякъл и методите на социалната антропология при описанието на различните социални групи по професионален, етнически, идеен или партиен признак по време на войната - на бежанците, на войнишкото всекидневие, на душевните терзания на бойците и техните близки в тила; на представителите на династията и офицерите. А за да

бъдеш добър социален антрополог, това означава, че се докосваш и до психологията, и до родовия, етническия, регионалния, националния психологичен „ген”. Това прави хабилитационния труд освен приносен с обективно осветлените факти, събития, процеси, но и одухотворен, обективно пресъздаващ живия някога живот.

По отношение на богатата и разностранна изворова база посочвам със задоволство фактът, че А. Джонев е привлякъл за извори краеведските публикации – от следосвобожденските години насам. По форма в мнозинството си те не са научни, затова са отричани, но след тексткритичния анализ те се превръщат в богата емпирична база. Оценката отнасям за цялостната научна продукция на А. Джонев.

Положителна е оценката ми и за изведените научни приноси на монографията.

Представеното CV на д-р А. Джонев е сред важните документи, които показват и доказват неговата научна продуктивност и научно-експертна дейност. С тази си дейност, както и с приносния характер на хабилитационния труд „КЮСТЕНДИЛ - ВОЕННАТА СТОЛИЦА НА БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА” Ангел Джонев се доказва като учен в областта на историята, конкретно и на военната история. Това ми дава основание да препоръчам на уважаемите колеги от от НЖ на конкурса да изберат д-р Ангел Симеонов Джонев на академичната длъжност „доцент”.

16 октомври 2017 г.

Изготвил становището:

Проф. д.и.н. Манчо Веков